

denne Lov og have sagt nej til Lønningsloben for Universitetet, have de herigennem tillige sagt nej til en hel Række andre gode Love, som vi vente skulle komme ud i denne Naaftagsfamling. Det ere de Herrer næppe ubidende om, og det interesserer mig (Afbrudelse af Brandes). Det ærede Medlem fra Vangeland (Brandes) ser saa uvidende ud, det skulde det ærede Medlem ikke, thi det klæder ikke det ærede Medlem. Jeg vil derfor pointere dette, at ærede Medlemmers Forhandlingspolitik nu give sig Udslag i, at de sige nej og atter nej til en Række gode Love.

Jens Bux: Jeg kan saa godt forstaa, at denne Tale om en Omordning af det lærde Skolevæsen, falder det ærede Medlem, som nu talte, noget for Brystet. Han har jo været med til sammen med mig i vor Ungdom under Paavirkning af den grundtvigske Bevægelse at tale om, at den sorte Skole skulde ophæves. (Berntsen: Det har jeg aldrig sagt). Jeg ved jo ikke alt, hvad det ærede Medlem har sagt, det vilde være for stort et Forlangende, at jeg skulde have hørt alt, hvad han har sagt, men saa meget tror jeg i alt Fald, at det egentlig er en god Bære, der er udgaaet fra Højskolerne, at den sorte Skole er en af de værste Pletter i vort Folk. Nu kan det ærede Medlem sagtens sige til det ærede Medlem fra Bonfild (E. Sørensen), at han kan jo komme med Forslag og se, om han kan faa en Forandring i det lærde Skolevæsen, men det forekommer mig, at naar de ærede Herrer paa den anden Side først have faaet Lønningslagnerne i Orden, kunne vi styde en hvid Bind efter en Forandring. Jeg har ikke noget mod grundlovmæssig Forhandlingspolitik, men jeg har imod i Aar og havde imod i Fjor, at det bliver en Underhandlingspolitik, at der bliver lavet Aftaler og givet Løfter og løbet Løsepenge, og saa komme de Herrer og ere indignerede og brede, naar vi ikke øjeblikkelig ville gaa ind paa de Aftaler, de have været med til at slutte bag Kulisserne med vore politiske Modstandere. Jeg ved, at jeg altid fra Forhandlingspolitikens første Tider, lige fra 1886 baade i Ord og i Geriung har høvdet det Standpunkt, at efter Forfatningen af 1866 er der aldeles ikke andet at gøre, naar man vil have noget gennemført, end at forhandle paa grundlovmæssig Vis. Man maa vide, at, naar man vil have noget gennemført her i dette Land, saa have vi oven over os et Landsting, og det skal jo ogsaa afgive sit Votum om Forslagene, for at de kunne blive til Lov, dert er jeg fuldstændig enig med

det ærede Medlem. Men jeg er ikke enig med det ærede Medlem i at kalde det god gammel demokratisk Politik, at vi forhandle paa den Maade her i dette Ting, at der, naar vi skulle have nogle Reforme gennemførte, paa den ene Side staar en Del Embedsmænd, og paa den anden Side det danske Folk, Folket kan saa ingen saa af de Reforme, som de have baade et moralsk og næsten et juridisk Krav paa, med mindre der fylbes i disse Embedsmænd. En saadan Forhandlingspolitik vil jeg forvare mig imod, det er ikke god gammel demokratisk Politik at sige: Paa den ene Side staar en Flok Embedsmænd, og naar vi opfyldte de Krav, de stille, naar man giver de Løsepenge, de forlange, saa kan man faa en hel Del Reforme, men naar vi ikke gøre dette, saa vi ingen Reforme. En saadan Politik vil jeg ikke være med til, da det ikke er god, gammel demokratisk Politik her i Danmark. Det har derfor efter min Mening ingen Steder hjemme med den Talemaade, som det ærede Medlem kom med; og som vi jo for saa vidt kunne være enige i, at der maa tages Hensyn og forhandles. Men naar det ærede Medlem saa kommer og minder os om, at vi vide, at det er de Løsepenge, der høre til, saa tvivler jeg ikke om, at det ærede Medlem ved meget bedre Bessed om de Ting, har naturligvis været med i Aar som i Fjor bag Kulisserne, hvor der er lavet Overenskomst om Løsepengene for disse og hine Reforme. Jeg vil derfor sige, at naar jeg f. Eks. vil stemme for den næste Sag, der staar paa Dagsordenen, Loven om Landbohøjskolen, som jeg vilde ønske, vi havde faaet for mange, mange Aar siden, eller for andre Reforme, som nu mulla møde i denne Sal, fordi jeg reelt er enig i disse Reforme, vil jeg paa ingen mulig Maade uden Indsigelse høre det ærede Medlem komme med den Paastand, at vi skulle se at fylde i Embedsmændene først, og at, naar vi ikke gøre det, have vi ingen Ret til at sige, at vi ere Forhandlingspolitikere (Berntsen: Det har jeg ikke sagt!). Ja, men det bliver dog Resultatet. Den Forhandlingspolitik er jeg hverken formelt eller reelt med til, det er ikke god gammel demokratisk Politik. Jeg kan derfor saa godt forstaa, at det ærede Medlem for Vejle Amts 6te Valgrets (E. Sørensen), som har fiddet i Udvalget og været med til at følge disse Forhandlinger Skridt for Skridt, efter den gode gamle Månd, i hvilken vi have handlet i mange, mange Aar, for det ærede Medlem som herind, protesterer imod, hvad der her nu sker, og det er jeg fuldstændig enig med ham i. Jeg tror, at vi kunne styde en hvid Bind